

תת"ע 8900/12/17 - מדינת ישראל נגד אינגריד הר-אבן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 8900-12-17 מדינת ישראל נ' אינגריד הר-אבן
תיק חיצוני: 60110609934

כבוד הסגן נשיא יהושע צימרמן	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
אינגריד הר-אבן	נאשמת

החלטה

מהלך הדיון.

ביום 15.5.18 התקיים דיון במסגרתו טענה הנאשמת טענות רבות וביקשה כי בית המשפט יורה על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק. בית המשפט דחה הדיון תוך מתן אפשרות לתביעה למסור את תגובתה. התביעה לא מסרה תגובתה במועד ולפיכך בית המשפט הורה על ביטול האישום. התביעה הגישה את תגובתה באיחור כאמור ובד בבד הגישה בקשה לביטול החלטה בדבר ביטול האישום. לנוכח הסברי התביעה והעובדה כי התגובה הוגשה יום למחרת ההחלטה, אני מורה על ביטול ההחלטה בדבר ביטול האישום בשל אי הגשת התגובה במועד. בנסיבות אלו בפני בית המשפט תגובת התביעה לגופן של הטענות ונותר לדון בבקשת הנאשמת לביטול האישום בשל הגנה מן הצדק.

דיון והכרעה.

לנאשמת טענות רבות ואדון בשתי הטענות העיקריות.

המשכת ההליך ע"י התביעה למרות קיומו של חומר ראיות נוסף.

הנאשמת הואשמה כי ביום 29.6.17 נהגה ברכבה והשתמשה במכשיר טלפון נייד ללא דיבורית. הנאשמת טוענת כי בארוע זה השוטר אשר עצר את רכבה לא מסר לה במקום הודעת תשלום קנס. הנאשמת טוענת כי לא עברה כל עבירה, והשוטר ייחס לה עבירה זו כדי לחפות על התנהלותו. ימים ספורים לאחר הארוע ביום 2.7.17 שלחה הנאשמת מכתב תלונה למשטרה, ומנגד הודעת תשלום הקנס התקבלה אצלה רק ביום 6.8.17.

תלונתה של הנאשמת התבררה ביחידה לתלונות הציבור במשטרת ישראל. לא אדון כאן בטענות השונות בעניין הליך ברור התלונה ואולם התלונה וטענות הנאשמת הובאו בפני השוטרים אשר מסר תגובה וגירסה בכתב, וקצין היחידה לתלונות הציבור נתן החלטתו. מתברר אם כן שהשוטר מסר גירסה לארוע בשתי הזדמנויות שונות, האחת בעת רישום הודעת תשלום הקנס והשניה בעת תגובתו לתלונה כנגדו. ברור, למעלה מכל ספק, כי תגובה זו של השוטרים אמורה להיות חלק מחומר הראיות אשר יונח בפני התביעה שהרי בפני התביעה גירסת השוטרים אשר נרשמה בהודעת תשלום הקנס ומנגד קיימת גירסת השוטרים שהונחה בפני קצין יחידת תלונות הציבור. ככל שהתביעה ידעה אודות גירסה נוספת של השוטרים היה עליה לבחון הגירסה טרם הגשת האישום, ואולם אין כל ספק כי ביום 15.5.18 עת נטענו טענות הנאשמת בהרחבה רבה ידעה התביעה כי התנהל הליך מקביל בעניין אותו ארוע ובהליך זה נמסרה גירסה נוספת השוטרים. מה עשתה התביעה כדי לברר את הטענות, שמא ימצא בגירסה הנוספת של השוטרים נתונים אשר ישפכו אור נוסף, אולי חדש, על הארוע? התביעה לא עשתה דבר. בית המשפט ציין בהחלטתו מיום 15.5.18 כי התביעה תבחן העברת מלוא חומר הראיות הרלוונטי להגנה וזאת טרם הגשת בקשות לפי סעיפים 74 או 108 לחסד"פ, ואולם בית המשפט תמה מאוד על התביעה שלא פעלה מיידית לקבלת החומר, למצער לידה. חלפו כ-3 חודשים ונראה כי התביעה כלל איננה סבורה כי יש לחומר זה רלוונטיות. התובע בתגובתו מדגיש כי חומר הראיות המצוי בידי התביעה הינו הודעת תשלום הקנס וכתב האישום " **הא ותו לא** " ואולם בכך בדיוק מצוי הכשל של התביעה. הנאשמת, כבר בדיון מיום 15.5.18, הלינה על כך שהתביעה מגישה אישום בלא שהתביעה יודעת מה גירסתו המלאה של השוטרים, טענה שיש בה טעם רב, והתביעה, ששמעה טענה זו, תחת לפעול לקבלת החומר לידה, סבורה כי נתון זה עומד לזכותה. לא ירדתי לסוף דעתה של התביעה בעניין זה.

לא ניתן לומר כי מחדל זה של התביעה עולה כדי התנהלות שערורייתית ואולם יש בו כדי לפגוע בתחושת הצדק וההגינות המשפטית ודי בזאת כדי לקבל את בקשת הנאשמת.

המשכת ההליך ע"י התביעה ללא מתן משקל להחלטת קצין תלונות הציבור ונימוקיו.

למעלה מן הצורך אציין כי היה על התביעה לתת משקל אף להחלטת קצין היחידה לתלונות הציבור אשר בפניו, ולהבדיל מהתביעה, הונחו שתי גירסאות השוטרים. קצין היחידה ציין כי מדובר בגירסה כנגד גירסה ללא תימוכין למי מהגירסאות. הקצין ציין מפורשות כי על אף העובדה כי התלונה סווגה כבלתי מוכחת " **אין משמעה כי הגורם המוסמך מעדיף את גירסתו של השוטרים על פני גירסתך, משמעותה של ההחלטה הינה שאין באפשרותנו להכריע איזו מבין שתי הגירסאות היא הנכונה** ". התביעה מבקשת להפריד בין הארועים ואולם לא ברור לי כיצד ניתן להפריד בין טענות השוטרים בדבר ביצוע העבירה ובין טענות הנאשמת. הדבר נכון במרבית המקרים וודאי כאשר טענת ההגנה נוגעת ישירות להתנהלות השוטרים ונטען כי התנהלות זו היא שהולידה את הארוע, ואת יחוס העבירה שלא היתה ולא נבראה. בנסיבות האמורות כל הפרדה בין חלקי הארוע הינה מלאכותית ואין ספק בעיני כי מכלול הארוע צריך להילקח בחשבון. לנוכח כל זאת, האם העובדה כי הגורם המשטרתי המוסמך, היחיד אשר ראה את מירב הנתונים, הגיע למסקנה כי גירסתה של הנאשמת אפשרית, אף אם מדובר בקביעה המתייחסת לחלק מהארוע, אין בה כדי לעורר ספק סביר כנדרש במשפט פלילי? נימוקי סגירת התלונה כנגד השוטרים ע"י משטרת ישראל ובד בבד המשך ההליך כנגד הנאשמת ע"י משטרת ישראל אינם עולים כדי ניהול הליך הוגן.

לנוכח כל אחד מהנימוקים דלעיל, וודאי בצירופם יחד, אני מקבל את בקשת הנאשמת ומורה על ביטול כתב האישום.

ניתנה היום, י' אלול תשע"ח, 21 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.